

և զօրավարն Խուրան և թաղեցաւ առ շիրմի նորին» :
 Իսկ յաղագս շիրմի երանելի տիկնոջն պատմէ Հ. Դուկաս Ինճիճեան ի գիրս Հնախօսութեան (հատոր Բ. 299), զորոյ զբանս դիցուք աստանօր : «Շիրիմ կանգնել միայն վասն Հեղինեայ տիկնոջ Աբգարու թագաւորին՝ գտանեմք յիշատակեալ առ Խորենացւոյն, եւ այն յօտար երկրի... : Բայց զստորագրութիւն այսր շիրմի առ օտար մատենագրի ուրուք գտանեմք, որ նա ինքն է Պաւսանիաս յոյն յԱրկատեան գիրս իւր, կամ Գիրք Ը. ուր նախ ասէ. «Եւ քանզի բազումս ճանաչեմ շիրիմս զարմանալույ արժանիս, զերկուս միայն յիշատակեցից յայսմ վայրի, զմին յԱղեկառնիա, իսկ միւսն ի Հրէաստան» : Յետ ասելոյ նորա յԱղեկառնեայ կանգնեալ շիրիմն վասն Մաւսոլիոսի թագաւորին, այնչափ մեծագործ էր և փառազարդ, մինչև Հռովմայեցւոց զամենայն մեծագործ շիրիմս կոչել Մաւսոլիոս : Ապա զՀեղինեայն յիշէ. այլ սակաւուք ստորագրելով՝ ասէ այսպէս. «Բայց առ Եբրայեցիս ի քաղաքին Սաղիմացւոց, զոր կայսրն Հռովմայեցւոց ի հիմանց քանդեաց, գտանի Հեղինեայ տիկնոջ բնակչի շիրիմ հրաշակերտ, զի դուռն է գործեալ ի նմա մարմարոնեայ, որպէս են և այլ կողմանք շիրմին. այս դուռն ի պայմանեալ աւուր տարւոյն եւ ի ժամու գաղտնի իմն շարժամբ մեքենայի բանի, ապա յետ սակաւուց փակի, զոր թէ յայլուժ ժամանակի դուռ գործեսցես բանալ, յաւէտ խորտակել կարասցես քան թէ փակել» (Ժ. Պ. Ե. էջ(*) 26-27) :

(*) Յարգելով հանդերձ վերագրեալ ասանդութիւնը, կր սխալութիւն սոյն ծանօթութիւնը տալ.

Եւսեբիոս եկեղեցական պատմիչը կր գրէ (ղպր. Բ. Գլ. ԺԲ.)